

THE SECOND PAIR OF EYES

வாசற்படி 6

இரண்டாவது ஜோடிக் கண்கள்

கல்வியின் வழியாக வந்து சேரும் உண்மைகள் உண்டு.

வேறு சில அனுபவத்தின் வழியாக.

பிறகு ஏற்றுக்கொள்ள மிகக் கடினமானவையும் உண்டு.

நமக்கு முன்பே மற்றவர்கள் பார்த்துவிடுபவை.

நீண்ட காலமாக, கவனிப்பவன் நான்தான் என்று நம்பினேன்.

ஆய்வு செய்யும் தொழில்முறையாளன்.

மதிப்பிடும் மனிதன்.

தன்னைச் சுற்றி நடப்பதைப் பொருள்கொள்ளும் ஆள்.

நான் தவறாக நினைத்திருந்தேன்.

திரும்பிப் பார்க்கும்போது, என் வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான விஷயங்களில் சிலவற்றை முதலில் புரிந்துகொண்டவர்கள் வழியில் நான் சந்தித்த பெண்கள்தான் என்று உணர்கிறேன்.

அவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் என்பதால் அல்ல.

அவர்கள் அதிக அதிர்ஷ்டசாலிகள் என்பதால் அல்ல.

எனக்குத் தெரியாத தகவல்கள் அவர்களிடம் இருந்ததால் அல்ல.

அவர்கள் பார்த்தார்கள், அவ்வளவுதான்.

வேறொரு விதத்தில்.

இன்னும் விரைவாக.

இன்னும் ஆழமாக.

குறைவான கவனச்சிதறலுடன்.

ஆண்கள் பெரும்பாலும் முடிவுகளால்
கவரப்படுகிறார்கள்.

பெண்கள், இன்னும் அடிக்கடி, அறிகுறிகளைக்
கவனிக்கிறார்கள்.

ஆண் திசையைப் பார்க்கிறான்.

பெண் அசைவைப் பார்க்கிறாள்.

ஆண் சொற்களைக் கேட்கிறான்.

பெண் சொற்கள் சொல்லத் தவிர்ப்பதைக்
கேட்கிறாள்.

இயல்பாகவே, எப்போதும் அப்படி இருப்பதில்லை.

ஆனால் கவனத்துக்குத் தகுதியான அளவுக்கு
அடிக்கடி அப்படி இருக்கிறது.

என் தொழில்முறை வாழ்க்கையில்
அசாதாரணமான பெண்களைச் சந்தித்தேன்.

மேலாளர்கள்.

உடன் பணியாற்றியவர்கள்.

வாடிக்கையாளர்கள்.

நிர்வாகிகள்.

தாய்மார்கள்.

மகள்கள்.

தோழிகள்.

பலர் வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள்.

வெவ்வேறு மொழிகள்.

வெவ்வேறு பண்பாடுகள்.

ஆனாலும் அவர்களிடம் ஒரு பொதுவான பண்பு இருந்தது.

மனிதர்கள் தங்களைத் தாங்களே
புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே அவர்கள்
மனிதர்களைப் புரிந்துகொண்டார்கள்.

தொடக்கத்தில் இந்தத் திறனை உள்ளுணர்வு
என்று கருதினேன்.

காலப்போக்கில் அதை மனித அனுபவம் என்று
அழைத்தேன்.

ஏனெனில் பலர் தரவுகளைக்
கவனித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள்
மனிதர்களைக் கவனித்தார்கள்.

மனிதர்களோ எப்போதும் தரவுகளுக்கு
முந்திக்கொள்கிறார்கள்.

எண்களில் நிகழ்வது ஏறக்குறைய எப்போதும்
மனிதர்களிடமே தொடங்குகிறது.

என் பாதையை மாற்றப்போகும் பல
மாற்றங்களை என்னைவிட முன்பே ஒரு பெண்
அடையாளம் கண்டுகொண்டாள்.

சில சமயம் அவை சிறிய நுணுக்கங்களாக
இருந்தன.

ஒரு வாக்கியம்.

ஒரு மௌனம்.

ஒரு கவலை.

வெளிப்பார்வைக்கு ஓரமான ஒரு குறிப்பு.

கண்கவர் எதுவும் இல்லை.

நாடகத்தனம் எதுவும் இல்லை.

ஆனாலும், மாதங்களோ ஆண்டுகளோ கழித்து,
அந்தச் சொற்கள் திரும்பி வந்தன.

அவை சரியாகவே இருந்தன.

காலப்போக்கில் நான் செவிமடுக்கக்
கற்றுக்கொண்டேன்.

மரியாதைக்காக அல்ல.

அறிவுக்காக.

ஏனெனில் ஒரே ஒரு கோணத்திலிருந்து
புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு உலகம்
சிக்கலானது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் சாலையின் ஒரு பகுதியைப்
பார்க்கிறான்.

முழு வரைபடத்தையும் யாரும் பார்ப்பதில்லை.

எந்த நிறுவனமும் எனக்குக் கற்றுத்தந்திருக்க
முடியாத ஒன்றை என் வாழ்க்கையைக் கடந்து
சென்ற பெண்கள் கற்றுத்தந்தார்கள்.

பரிவர்த்தனைக்கு முன்னால் வருவது உறவு என்று.
எப்போதும்.

ஓர் ஒப்பந்தம் ஓர் உடன்பாட்டை உருவாக்கலாம்.

ஓர் உறவு நம்பிக்கையை உருவாக்கலாம்.

ஒப்பந்தம் இனி போதாதபோதும் நம்பிக்கை
பிழைத்திருக்கிறது.

மிகுந்த அதிகாரம் படைத்த மனிதர்கள் நம்பிக்கை
இல்லாததால் எல்லாவற்றையும் இழப்பதைப்
பார்த்திருக்கிறேன்.

வெளிப்பார்வைக்கு நொறுங்கக்கூடியவர்கள்
அதனால் உலகங்களைக் கட்டுவதையும்
பார்த்திருக்கிறேன்.

என் கதையில் இடம்பெற்ற பெண்களை
நினைத்துப் பார்க்கும்போது, நான் பதவிகளை
நினைப்பதில்லை.

கண்ணுக்குத் தெரியாத பங்களிப்புகளை
நினைக்கிறேன்.

பெருமை பெறாமலேயே அவர்கள் சேர்த்தவற்றை.

நிஜத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளை ஒன்றாகப்
பிடித்து வைத்திருக்கும் திறனை.

குடும்பம்.

வேலை.

உறவுகள்.

காயங்கள்.

நம்பிக்கைகள்.

பல ஆண்கள் வாழ்க்கையை இலக்குகளின்
வரிசையாக எதிர்கொள்கிறார்கள்.

பல பெண்கள் அதை இணைப்புகளின்
வலைப்பின்னலாக எதிர்கொள்கிறார்கள்.

ஒருவேளை அதனால்தான் சில முடிவுகளுக்கு
அவர்கள் பெரும்பாலும் முதலில் வந்து
சேர்கிறார்கள்.

அவர்கள் பிணைப்புகளைப் பார்க்கிறார்கள்.

அவர்கள் விளைவுகளைப் பார்க்கிறார்கள்.

அவர்கள் பின்விளைவுகளைப் பார்க்கிறார்கள்.

எல்லாவற்றையும் நானே தனியாகத் தீர்க்க
வேண்டும் என்று உறுதியாக நம்பியிருந்த என்
வாழ்க்கையின் ஒரு காலகட்டம் நினைவில்
இருக்கிறது.

அது ஆண்களிடையே பரவலாக இருக்கும் ஒரு
நோய்.

வலிமை என்பது தன்னிறைவுடன் ஒன்றுதான்
என்று நினைப்பது.

உதவி கேட்பது பலவீனம் என்று நினைப்பது.

பாதிக்கப்படக்கூடிய தன்மை ஒரு குறைபாடு
என்று நினைப்பது.

அந்த நம்பிக்கையைத் தகர்த்தவர்கள்
பெண்கள்தான்.

பெரிய பேச்சுகளால் அல்ல.

முன்மாதிரியால்.

உண்மையான வலிமை எல்லாவற்றையும்
தாங்குவதில் இல்லை என்று எனக்குக் காட்டியதன்
மூலம்.

எல்லாவற்றையும் தனியாகத் தாங்க
வேண்டியதில்லாத அளவுக்கு வலுவான
பிணைப்புகளைக் கட்டுவதில்தான் அது
இருக்கிறது.

அது ஒரு புரட்சிகரமான கண்டுபிடிப்பு.

ஏனெனில் நான் உலகத்தைக் கவனித்த
விதத்தையே அது மாற்றியது.

நான் என்னையே கவனித்த விதத்தையும் அது
மாற்றியது.

ஒவ்வொரு பண்பாட்டுக்கும் வெற்றியைப் பற்றிய
அதன் சொந்த வரையறைகள் உண்டு.

பட்டங்கள்.

பதவிகள்.

பணம்.

புகழ்.

காலப்போக்கில் வேறோர் அளவுகோல் இருக்கிறது
என்று கற்றுக்கொண்டேன்.

நிலைத்திருக்கும் மனிதர்கள்.

பெறுவதற்கு எதுவும் இல்லாதபோதும் உங்கள்
அருகில் இருப்பவர்கள்.

நீங்களே உங்களை நம்பச் சிரமப்படும்போதும்
உங்களைத் தொடர்ந்து நம்புபவர்கள்.

உங்களிடமுள்ள நல்ல பகுதி வெளிப்படுவதற்கு
முன்பே அதைப் பார்ப்பவர்கள்.

என் வாழ்க்கையில் இந்தப் பங்கை
ஆற்றியவர்களில் பலர் பெண்கள்.

அந்த நிஜத்தைப் புறக்கணிப்பது சாத்தியமில்லை.

புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் வீரர்களைக்
கொண்டாடுகின்றன.

வாழ்க்கை வரலாறுகள் கதைநாயகர்களைக்
கொண்டாடுகின்றன.

நிஜ வாழ்க்கை இன்னும் மிக நேர்மையானது.

ஒவ்வொரு பாதைக்குப் பின்னாலும் அதைக் கட்ட
உதவிய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

தலைப்புகளில் தோன்றாத மனிதர்கள்.

அங்கீகாரம் தேடாத மனிதர்கள்.

மற்றவர்கள் கையொப்பமிடுவதைச்
சாத்தியமாக்கும் மனிதர்கள்.

என் கதையைக் கடந்து சென்ற பெண்களை
நினைக்கும்போது, சரியாக இதையே
நினைக்கிறேன்.

பார்க்கும் அவர்களுடைய திறனை.

புரிந்துகொள்ள.

தாங்கிப் பிடிக்க.

திருத்த.

முன்கூட்டியே உணர.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஓர் எளிய உண்மையை
நினைவூட்ட.

யாரும் உண்மையில் எதையும் தனியாகக்
கட்டுவதில்லை.

ஒரு படைப்பில் நாம் கையொப்பமிடலாம்.

புகைப்படத்தில் நாம் தோன்றலாம்.

ஒரு கதையை நாம் சொல்லலாம்.

ஆனால் ஒவ்வொரு கதைக்குப் பின்னாலும்
எப்போதும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு சமூகம்
இருக்கிறது.

என் விஷயத்தில், அந்தச் சமூகத்தின் ஒரு
முக்கியப் பகுதிக்குப் பெண்ணின் முகம் இருந்தது.

அதனால்தான், பெண்கள் அதை முதலில்
பார்த்தார்கள் என்று சொல்வது ஒரு தூண்டுதல்
அல்ல.

அது ஓர் ஒப்புதல்.

ஏனெனில் பல சமயம், என்ன நடக்கிறது என்று
நான் புரிந்துகொள்வதற்கு வெகு முன்பே, அவர்கள்
அதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பெண்கள் அதை முதலில்
புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.